

מבוי שהוא גבוה פרק ראשון עירובין

משוכה. משמע רחוקה היא מן הכתלים: או סלוייה. שאין ראשיה מונחים על גבי הכתלים אלא תלויה באויר שקצרה משתי רוחותיה וכגון שנעץ קנה כל שהוא באמצע פתח המבוי ומן על גבו אף הקורה כה: רצן שמעון סבירא ליה בכל דוכתא פחות מד' לזבד דלמי:

משוכה מבחוץ. שנמשכה

למרחק רשות הרבים כגון הא"י צע"ן דלעיל [ח:] דשמי יתדות: סלוייה מפני. שקצרה משתי רוחות ואינה מגעת לכתלים אלא

תלתית באויר ואמרין לזבד להארץ ראשיה: אידי ואידי מפני. ומריווהו בקורה קצרה עסקינן: משוכה מרוח אחת. ראשה אחד על הכותל וראשה השני אינו מגיע לכותל שכנגדו: רצ אשי אמר. משום ד' רוחות לא אינטריכא ליה דכיון דמתא משוכה מרוח אחת הוא הדין משתי רוחות אלא חדא קמני משוכה והיא תלויה שקצרה היא מהגיע לכתלים ועוד שתלויה היא למעלה מגובה

כותלי המבוי: והיכי דמי

כגון שנעץ שתי יתדות עקומות על גבי צ' כותלי מבוי. ועקמיותיהן נטויות זו כלפי זו להיותן סניף להארץ הקורה

משני יתדות כשתנתן עליהם והם עומדים

אינם ראויים להכשר קורה שאין בהן רוחב טפח כשיעור הכשר קורה דמתמימין: ואין עקמיותיהן שלשה ואיכא למימר לזבד מראשי הקורה ולכתלים ואין גובהן של יתדות ממעל לכתלים שלשה טפחים דליהו גובהן שלשה טפחים הוה מיפסלה דקורה על גבי כתלים צע"ן אצל השתא בפחות משלשה אמרינן חצות השפל כאלו מונחת על הכותל: לזבד.

לשון סניף להארץ ובלע"ז אפש"ט: גידון כרמליה. ואסור לנטול שם: מפספסא מילתיה דרבי יוחנן. דאמר פוק תני לזבד אלא מותר הוא אחת קורה קאמר ליה דקסבר מודו החילון יורד וסומס: אצל צין לחיים. צמזמ שאין שם קורה מודה דאסור: מקום שאין צו ד' על ד'. עומד צין רשות הרבים לרשות היחיד הואיל וליכא מקום חשוב לזבד רשות באנפי נפשיה הוא וצבילי להכא ולהכא והיינו מקום פטור: לנסך עליו. משאות: ובלע"ז שלא יחילפו. ללא לימרו דקא מעיל מרשות הרבים לרשות היחיד ואתי למישרי הולאה בשבת. וצין לחיים נמי

שאין בגובהו שלשה. ואם תאמר והא אמר בסוף פ' פרק היסן (סוכה ד' כג.) דכי יש צרכו טפח אמר חצות ומי אפילו ביתר מג' וקורה דרחצה טפח ימלא נמי חצות ומי אפילו גבוה מג' ובלאו הכי קשה אמאי לא שריא אפילו ביתר מג' כיון דקורה תוך עשרים וי"ל דהכא צע"ן קורה על גבי מבוי

וביתר מג' לא הוי היכר מדע דהא משוכה מבחוץ אפילו בפחות מג' לא אמרינן לזבד: תוך הפתח צריך דהי אחר דהתירו. לאו משום דמשכז כמבוי צפני ע"מ דלין מבוי יתיר בלתי וקורה אלא אם כן ארכו יתר על רחבו וצמיא וחזירות פתוחין לתוכו:

ורבא הוא הוה אפתיב כרמליה. ואם תאמר צפני קמא דשצת (ד' ו.) גבי אמרינן אומרינן אסקופה משמשת שמי רשויות פתח פתוח כלפינן פתח נעול כלחון ופרדן מהא דאמר רצ נריך לתי אחר להטירו ומשני הכא באסקופת מבוי עסקינן ואמאי לא משני התם דאמר רבא לרמליה והואו דלחיים צפתות לרה"ר וי"ל דלי צפתות לרה"ר כיון דלין צו ארבע על ארבע על המוקס פטור ואפילו פתח נעול נמי כלפינן ומדע דלא צ"י נמי לוקמא בגובה שלשה דהוי מוקס פטור דאמר רבא לעיל אלא משום דאם כן אפילו נעול נמי: **לרשב"ג** דאמר לזבד משתמש עד חודו הפנימי. זו אינו מדברי רבי יוחנן דהא רצ אשי מפרשה צע"ל ואם תאמר אם כן מלי פריך לרצא הוא יפיש דפליגי שרצפו בלחיים רחבים ארבע על דרצא מודה לעיל רחבים ארבע על אסור ואפילו צע"ל רחבים ד' פליגי ומשכחת פלוגתא דרשב"ג אומר לזבד והי צין כולס יש ד' ואסור להשתמש כנגדו ולרצנן דאמרי לא אמרינן לזבד משתמש עד חודו החילון של לתי החילון וי"ל כיון דכשאיין כ"א צ' לחיים וצבל א' משתהו ושמייה לרופים צפתות מד' לא משכחת פלוגתיהו דרשב"ג ורצנן ולא משכחת פלוגתיהו לפרושי צמילתיה דהיא מבוי שרצפו בלחיים צפתות מד' צמזמ ד' אשי. דרצ אשי מוקי לה צמזמ ד' אמות כיון שאמר ר' יוחנן מבוי שרצפו הוי כאלו פירש דהיא ד' אמות דמשך מבוי ד' אמות: ולרשב"ג

מבוי שרצפו בארעא וגזירא בשמי שמיא אין מוצא מין משתמש עד חודו הפנימי של לחי הפנימי משתמש עד חודו הפנימי של היצון אבל בין לחיין דכולי עלמא אסור ורבא מאי שרי יציבא בארעא וגזירא בשמיא אין מוצא מין את מינו וגייעור רב

אפילו חשבת ליה מקום צפני ע"מ צבל להכא ולהכא ושרי: בגובה שלשה. דמינכרא אצל צין לחיים דלא מינכרא דוכתא אי שריית לנטול התם אתי להחליף ולאפוקי לרשות הרבים: סוד הפסח. כגון מבוי שיש פנימין רחבים לפתחו מכלן ומכלן והן הן לחיים שלו נריך להעמיד לתי אחר מבחוץ אם ירצה להשתמש צין הפנימין: דאם צבא ארבעה. צרוחצ הפנימין צמזמ המבוי דכל ד' רשות באנפי נפשיה היא וכרמליה היא ומדרצנן אסורה: כרמליה. לצקעה דשייך ומצטרף למינו שחולה לו: יציבא. אורחי: מלא. כרמליה צע"ן לחיים שלא היה צו שיעור כרמליה: אם מינו. שחולה לו: וגייעור. נתחוק על ידי מינו וגייעור משתנה שהיה בתחלה צבל אצל שאינו מינו. ודוגמתו צבבורות (ד' כג.) טומאה שצבטה ומזרה וגייעורה: אצל פתוח לרשות הרבים שלא זה מינו ולא זה מינו ולכאן וכאן צבלה: ואם לא ספספא דצין לחיים. לר' יוחנן אסור: והאמר צאנו למחלוקת רצן שמעון ורצנן. דאפילו לעיל צמזמשה ועד ד' אי אמרינן לזבד או לא מאותו מחלוקת אלו למידין שאף בהכשר מבוי זה אי משלוקת ציניהן. ורבי יוחנן לא מפרש מילתיה והשתא קא מפרש רצ הוה צריה דרצ יהושע דעל כרחיק הא דקאמר רבי יוחנן דשייכא פלוגתא דרצן שמעון ורצנן הכא לא משכחת לה אלא צמזמשה לא לחי ואין משתמש צמזמ אלא עד חודו הפנימי של לחי הפנימי אבל משם ולחון הוי צין לחיים ואסור ולרצנן לא הוי כחל לא ובלתי החילון משתמי מבוי ומותר להשתמש בכל המבוי עד חודו הפנימי של לחי הפנימי של חילון לחודה הוי צין לחיים. אלא לרבי יוחנן צין לחיים אצל יוחנן מותר מאד שייכא פלוגתיהו דרצן שמעון ורצנן להכא צין הוי כולהו צין לא הוי כולהו כנגד כולם משתמש: לרבי יוחנן מותר מאד שייכא פלוגתיהו דרצן שמעון ורצנן להכא צין הוי כולהו צין לא הוי כולהו כנגד כולם משתמש:

גב א ב מ' פ"י מהל' שנת הלכה דר טושיע' א"ח ס' שנת טעין [כא] ס':
ג ג ד מ' ש' שס הלכה יא סג טעין דרענן א טושיע' א"ח ס' שנת טעין ד':

רבינו הננאל

משוכה או תלויה חתו מג' אין צריך קורה אחרת. ג' צריך קורה אחרת. רשב"ג אומר אם יש ביניהן ארבעה צריך קורה אחרת. ואמרין מאי משוכה לאו משוכה חוץ למבוי ונתנה ע"ג יתדות כי האי גונא, וקמי דאם הקורה נתנה בפחות משלשה אין צריך קורה אחרת, ומותר לטלטל(ו) במבוי. ומשני רבא לא, אידי ואידי בין משוכה בין תלויה מבפנים של מבוי תלויה ונתנה מרוח אחרת. כגון שנתן קורה ע"ג המבוי ורצאה מכותל זה ואינה נוגעת בכותל שנגבה במבוי. פחות מג' טפחים לזבד דמי וכאילו ע"ג שני הכתלים היא נתנה ואין צריך קורה אחרת וכו'. תלויה, כגון שזו הקורה תלויה באמצע מבוי ואינה נתנה לא בכותל זה ולא בכותל זה, ס' היא בפחות מג' טפחים מיכן ומיכן אין צריך קורה אחרת. וקמ"ל דאמרין לזבד בכו' רוחות רב אשי אמר משוכה היא תלויה היכי דמי כגון שצנץ ב' יתדות עקומות. כגון עקמיותיה של אמתן. שאין בגובהן שלשה ולא בעקמיותיהן שלשה, ותלה הקורה בחבל ביניהן והיא תלויה ומשוכה, כלומר בתוך הקורה מבוי. כותלי המבוי. וקמ"ל דאמרין גוד אטיק מצינתה מן הקורה ולמעלה, ותוב אמרינן חבוי רמי ביהדות כדי דאמרינן לתפשהו עקמיותיהן לחיילן לקורה כדי שתהיה הקורה על כרוב דהא רב אשי דהוא בתרא מתרץ למתניתא דא כותליה. כיון דאמר רבא בין הקורה ובין הלחיים מותר להשתמש, א"ל רב אשי דהוא (א) הוה בריה דרבי יהושע ואת לא תסבירא דבין לחיים אסור, דהא אמר רבא בר בר חנה א"ר יוחנן מבוי שרצפו בלחיים פחות מד', פ"י כותל של מבוי בכל משך פחות מד' טפחים מרחיב כיוצא בזה הכולל כשיעור טפח ורצאה לתי, וכן מוקי צע"ן הוה רוב ורובו של מבוי. וא"ר יוחנן ככה"ג באנו למחלוקת רשב"ג ורצנן, שחולקין (דהא) [בהא] דתניא היה קורה משוכה או תלויה פחות מג' א"צ קורה אחת כו', עד כ"ע בין לחיים אסור. ושני (רבה) [רבא] במבוי שפתחו לכרמליה משום דמצא מין את מינו וגייעור, אבל אם היה פתוח לרה"ר מותר.

א) נראה שיעיב הוא וכן יתא כפרי ר"ח לעיל ח: שעתקו הגמ' כן. והתניו דכ"ו לא נחית לה במש"כ שאולי ג"י אחרת היה לו כפון.